Szczęśliwiśmy w Panu

Szczęśliwiśmy, że znamy Zbawiciela swego
Możemy się zawsze udawać do Niego.
Słodkie Jego miłe i kojące słowa,
Że On nas prowadzi, od złego zachowa.

On nam objawił przymioty Ojca,
Miłość i dobroć Jego bez końca.
Ojciec Go posłał, aby świat zbawić,
Żywot dać wszystkim i błogosławić.

Jak wielką łaską my obdarzeni,
Żeśmy przez Pana są oświeceni.
Droga do chwały jest nam wskazana,
Jeśli pójdziemy śladami Pana.

Nie ma ponad to już nic droższego,
Jak być uczestnikiem żywota Jego.
Pozyskać żywot w nieśmiertelności,
Udzielać drugim życia w wieczności.

Apostoł Paweł dobrze zrozumiał
I łaskę Bożą ocenić umiał.
To co posiadał tu na tym świecie,
Poczytał za gnój i marne śmiecie.

Którzy prawdziwie to uchwycili,
Aby synami Bożymi byli,
Usilnie czynią o to staranie,
Żeby otrzymać pierwsze zmartwychwstanie.

Bo ta sposobność, cośmy dostali,
Współdziedzicami byśmy się stali,
Ona już nigdy nie będzie dana,
Gdy małe stadko pójdzie do Pana.

Żołyńska Katarzyna
R-
„Straż”